

ad e. En Bestemmelse som denne foreligger der ikke noget om er stærkt tiltrængt, men desuden kan man ikke komme bort fra, at en saadan Bestemmelse udelukkende er af moralsk Art, idet Arbejdsgiveren altid efter Udløbet af Maximumsperiodens Udløb vil kunne afskedige hende.

Naar Udvalget i fuld Bevidsthed om, at dets Forslag om ikke vil hindre, saa i al Fald i høj Grad vil vanskeliggøre Ratificationen af Washingtonkonventionen, dog fremsætter dette, skyldes det ikke, at man overser det store Fremskridt, som Konventionens Bestemmelser betyder i Modsætning til nugældende Bestemmelser, men at man mener, ved Forslaget at naa videre med Hensyn til Beskyttelsen af Barselskvinden og Barnet, end Konventionen gør. Saavidt man kan se, omfatter Washingtonkonventionen med sin 6 Ugers Barselshvile kun mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af de arbejdende Kvinder, som omfattes af nærværende Forslag med dets 3 Ugers Barselshvile; og indenfor Konventionens Rammer, Industri og Handel, findes der adskillige Kvinder, for hvem Barselshvile er mindre paakrævet end den er for mange af dem, der falder udenfor Rammerne. Ved den Side 340,3 Stykke, omtalte Ventil muliggøres det, hvor dette maatte vise sig særligt paatrængende, at udvide Barselshvilen til Konventionens 6 Uger, og det hvad enten det gælder et Arbejde, der falder inden- eller udenfor Konventionens Rammer.

Naar hertil kommer, at man ved Diegivningsbestemmelsen muliggør Udvidelse af Barselshvilen, har man opnaaet Konventionens Hensigt, at beskytte saavel Moder som Barn, ikke alene for et snævert begrænset Omraade, men for hele den arbejdende Del af den kvindelige Befolkning.

Med andre Ord, hvor det er særlig paakrævet, opfyldes Konventionsbestemmelserne med Hensyn til Barselshvile, hvor det ikke er det, fraviger man Konventionen, men gennemfører til Gengæld en forsvarlig Barselshvile for den øvrige Del af den udenfor Konventionen faldende kvindelige Befolkning.

Ganske lignende Synspunkter har været afgørende for Udvalget med Hensyn til Tiden før Fødslen. I Almindelighed at give Ret til understøttet Frihed for Arbejderne i de sidste Uger før Fødslen for en lille Del af den kvindelige Befolkning, findes ikke at være af den Værdi, som for hele Befolkningen at give saadan Frihed, hvor særlige Forhold kræver det.

Udvalget tror derfor ved sit Forslag at være kommet nærmere det Formaal, som ligger bagved Konventionen, end selve dennes Bestemmelser.
